

2. BİRLİK, BARIŞ & DAYANIŞMA

Minicik bir kıvılcım ile umutlanır, bir kıvılcım ile yıkılırız. Biz, yıkılmayalım, birbirimizden ayrılıp dağılmayalım. Düşmanlık ve zıtlasma yerine birliğe kafa yoralım, barışı haykıralım. Kükremiş sel gibi olsak da her şeyi sakince konuşalım. Herkes sorunun çözümüne yardımcı olsun. Kardeş olmasak da kardeşçe yaşayalım, kader dayanışması kuralım.

Mücadele etmemiz gereken bir karanlık taraf var, bunun ne olduğunu tarif etmek pek kolay değil. İster şeytani taraf deyin ister küresel güçler, isterseniz başka bir şey... Fakat biz kendi içimizde parçalanmış ve karanlığa öyle gömülmüşüz ki asıl düşmanı bir yana güneşi bile göremiyoruz.

İnsan, maddi ve manevi olarak ayrılmaz bir bütündür. Tarih boyunca kavga, madde ve maneviyatın, din, siyaset ve bilimin sürekli birbiri ile çatıştırılması, birbirini yok sayması, birbiri üstünde hakimiyet kurması şeklinde görülmüştür. Dinin alanı ayrı, bilimin alanı ayrı, siyasetin alanı ayrıdır. Bazen bir sonuca ulaşmak için hepsi kendi sözünü söyler, bazen de birbirlerinin işlerine karışmaları gerekmez. Bu çatışmalara karşı, **tanımları ve kavramları doğru anlamak**, açık ve net çözümler bulmak, **uzlaşma zemini** oluşturmak, elmaları ve armutları aynı sepete koymaktan vazgeçmek gerekir.

Hep birlikte halkın çektiği eziyetler, gereksinimler, endişeler ve acılar üzerine yoğunlaşalım. Geleceğimiz kendini yenilemeye her zaman açıktır. **İnsanlık sancağı elimizde**, yeryüzünü sil baştan düzeltmek için geç kalmadan harekete geçelim.

Diyalektik Yöntem ya da Karşıtlar Birliği, bize çatışma ve birliğin kaçınılmaz olduğunu gösterir. Sentez, karşıtların çatışması veya birleşmesinden oluşur. Karşıtlar, birbirine dönüşebilir veya birlik halinde yaşayabilir. Kurtuluş ancak, akıl, duygu, inanç ve ülküye dayalı kültürel temelde kurulacak birlikteliğin sonucu olacaktır.

Toplumsal hayat, farklı bireylerin ve kitlelerin, karşılıklı hoşgörü ve dayanışma ilkeleri altında, özgür ve eşit yaşamaları anlamına gelir. Toplumsal barışı sağlamak adına, hiçbir görüşü, hareketi, düşüncüyü kökten reddetmeden, dışlamadan ya da topyekûn kabul etmeden, ilkesel yaklaşma ve yargılama yöntemi ile ele almak, birlikte yaşamanın ilk kuralıdır. Bu yüzden, bir ülkü ve ilke birliği etrafında bütünleşmeliyiz: Herkes kendini güvende hissetmeli, farklı yaşam tarzları saygı ile karşılanmalı, herkese eşit fırsatlar verilmeli.

Aynı dili konuşan, aynı duyguları paylaşan, aynı topraktan beslenen her yurttaş bütünüün bir parçasıdır. Her ne olursa olsun, küllerimizden tekrar doğar, özümüzü sabırla tekrar kazanmasını biliriz. Unutmayın, bu bir direniş değil, üzerimize çöken karanlığa karşı topyekûn uyanış hareketidir.

Her şeyi yok eden baskıcı iradeyi yıkmalı, işlevsiz yapıları onarmalı, kısa zamanda güçlü temeller atmalıyız. Toplum, toprak, ülke ve tüm canlılar için her alanda kontrol edilebilir, uzun vadeli ve insancıl politikalar üretmeliyiz. Zamanı yakalamak için rüzgâr gibi koşmalı, dilden dile, kalpten kalbe köprüler kurmalıyız. Tek gayemiz, insana özünü unutturan tutsaklıktan kurtulmak, bağımsız şekilde kendi ayaklarımız üstünde durmak olmalıdır.

Duyduğumu duyun, gördüğümü görün, sözümü konuşun, tutun elimden bir olalım. İlk adımı atacak cesareti gösterin ve birlik için Tebrizi'ye kulak verin;

Şeriat der ki: Seninki senin, benimki benim.

Tarikat der ki: Seninki senin, benimki de senin.

Marifet der ki: Ne benimki var ne senin ki.

*Hakikat der ki: **Ne sen varsın ne ben.***